

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 171.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, п'ятниця, 25-го липня 1947.

No. 172. JERSEY CITY and NEW YORK, Friday, July 25, 1947.

VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ. Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Консу: ВЕрген 4-1016. THREE CENTS IN THE U. S. & AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН ВІДВІДАВ СЕНАТ — „З ТУГИ“

Вашингтон 23-го липня. — До небувалих дрібних подій в поведінці президента долучилася ще одна сьогодні: Президент Труман приїхав з Білого Дому на перекуску до сенатської їдальні, а опісля увійшов до залу нарад сенату, і там засів на тому кріслі, на якому він сидів упродовж 10 літ, коли колись був сенатором. Сенатори привітали його оплесками, а передсідник сенату Артур Г. Ванденберг попросив президента до слова. Труман подякував за запрошення й признався, що він часом тужить за давнім місцем у сенаті, у якому він зазнав тільки підтримки й приязни.

Після відїзду президента оприлюднено, що в сенатській умівально приловлено ветерана світової війни з пістолем в кишені. Поліція заявляє, що це був лише випадок і приязність ветерана не має нічого спільного з відвідинами президента.

ЗАКОНОПРОЕКТ: РЕЕСТРУВАТИ КОМУНІСТІВ ЯК ЧУЖИННИХ АГЕНТІВ.

Вашингтон. — У палаті згодою конгресмен Карл Е. Мундт законопроект, щоб зареєструвати всіх членів Комуністичної Партії як чужинних агентів. Крім комуністів він пропонує реєструвати теж і всі групи, які творять комуністичні фронти. Такі групи мали б помістити на своїх листових папері заяву, що вони зареєстровані згідно з вимогами закону.

Федеральна лава присяжних поставила в стан обвинувачення комуніста Гарольда Р. Кристофела за кривдоприсягу. Він, як голова відділу 248 автомобілевої юнії у Висконсині, викликав страйк в підприємстві Аліс Чаммерс у Милвокі, а коли туди приїхала делегація конгресового Комітету для Неамериканських Діань, він на переслуханні під присягою заявив, що не є членом комуністичної партії. Пізніше виявилось, що він був головою Комуністичної Партії в стейті Висконсині.

Конгресова правнича комісія підготувала бид, щоб Вікторові Кравченкові дозволити стати громадянином Америки. Кравченко попереднього дня виявив у комісії, що советські урядовці в Америці займаються шпигунством.

Перед Комітетом для Неамериканських Діань виявили свідки, що на чолі юнії тютюневих робітників стоять комуністи і що то вони керують страйком в Норт Каролайні.

СТАСЕН ПРО ЗУДАР ДВОХ СВІТІВ.

Де Мойн, у стейті Айова, 23 липня. — Внаслідок роздвоєння світу на переговорах в Парижі прийде до найбільшої конкуренції світу з комуністичною системою Росії — таку думку виявив бувший губернатор Миннесоти Гарольд Стасен у промові на Міжнародній Зізді Недільних Шкіл. Ця конкуренція не мусить довести до війни, однак вона мусить довести до удару між двома ідеологіями: з одного боку є ідеологія, яка визнає Бога, як батька людства і високо підносить вартість людини; з другого боку стоїть ідеологія, яка заперечує існування Бога, заперечує особисті права людини і стоїть на засадах, що світом має правити чоловік без висшніх духових засад і без милосердя. Ці протиріччя не можуть бути вирішені війною лише наукою про основні засади, якими має руководитися людство, твердив Стасен.

ФЕЙ ПОЧАВ ВІДБУВАТИ КАРУ ВІЗНИЦІ.

Нью Йорк. — Джозеф С. Фей, бувший заступник передсідника юнії, приналежної до Американської Федерації Праці, згодою до відсиджування кари 8½ літ у в'язниці за те, що він вимусив \$62,000 на членів юнії робітників під час кладення водопроводів з ріки Делевар до Нью Йорку. Крім того Фей робив зусилля дістати від підприємців \$280,000 за обіцянку відкликати страйк. Справа тягнулася два й пів року від часу першого процесу, поки остаточно Найвищий Суд не потвердив присуду нижчих судів.

АВТОМОБІЛЕВА ЮНІЯ ХОЧЕ ВИПРОБУВАТИ НОВИЙ ЗАКОН СТРАЙКОМ.

Дітройт. — Сім тисяч членів автомобілевої юнії вийшли на страйк в Морей Корпорейшен оф Америка, щоб приневолити підприємців вичеркнути з контракту постанову про відповідальність юнії на випадок подання контракту. Предсідник відділу Лойд Джовис домагається такої постанови в контракті, яку додав Джан Луїс в контракті з шахтарями, а це що робітники підуть до роботи тоді, коли схочуть і зможуть. Страйк пояснюють як змагання випробувати силу нового робітничого закону перед судами.

МАРШАЛ ФІЛД КУПУЄ ДРУГИЙ ЩОДЕННИК У ШІКАГУ.

Шікаго. — Звісний торговельний магнат, Маршал Філд, веде переговори, щоб викупити контролюючу частину уділів видавництва щоденника „Шікаго Таймс“. Досі він є власником щоденника „Шікаго Сан“, а в Нью Йорку щоденника „Р.М.“

Українська Повстанська Армія в боротьбі відділи УПА на Словаччині: воєнний стан в країні; прихильність словацького населення; лицарська поведінка українських воїнів.

(Спеціально для Свободи)

Братислава, Словаччина, 18. липня. (Л. Кий). — Чеська армія від тейкого часу ніяк не може дати собі ради з Українською Повстанською Армією. Словаки відмовилися від будь-якої участі в поборюванні УПА. Українське військо не вважає себе теж в стані війни з чехами. Перебування відділів УПА на Словаччині проголошено тільки переходовим, щоб воїнам дати можливість відпочити та прийти до сил після лютой зими і затяжних боїв в останніх місяцях в Західній Україні та на Лемківщині. Тому формальні УПА всіляко намагаються оминути боїв та непорозумінь і перестрілок з чеською залогою. Але в випадках, коли чехи як це трапляється — під натиском Советського Союзу та під проводом советських офіцерів і комісарів змушують УПА до боротьби, вона від неї не відкасується і це чехам на здоров'я не виходить. Українське військо дуже добре маневрує, прекрасно вміє використати гірський терен і свою зброю та 6-річний бойовий досвід. Чехи самі це признають. Після кількох боїв, в яких чеські відділи зазнали поважних втрат, московсько-чеське командування рішило, виходило б, виждати догіднішої хвилини. Тимчасом на Мораві і під проводом советських офіцерів — бувших партизанів, вишкочується окремі відділи для боротьби в горах. Весняний комбінований советсько-польський наступ на УПА не дав досі бажаного результату і всі ознаки вказують на те, що його підготується ще з більшою старанністю на осінь та зиму. Тепер положення в східній та північній Словаччині є таке, що часто в одному й тому самому місті, чи селі квартирують рівночасно і чеські і українські відділи. Головні чеські командування на цих теренах проголошало стан облоги, але тепер і чеські і українські воїни на місцях переважно вступають собі взаємно з дороги.

Всі симпатії і добрі бажання місцевого населення є по стороні українського війська. Словаки мають чималу радість, як командуванню советськими офіцерами окремим чеським відділам поладяться від УПА. Якби УПА приймала в свої ряди інші народності, то її загони вміли б поповнитися б словаками, яким імалоує карність, вичіпність та заняття і відвага українських повстанців.

Словаччина під час останньої війни бачила на своїй землі різні війська: мадяри, німці, румуни, поляки і москалі. Всі поводитись як завойовники і в більшості як варвари. Українські воїни УПА, не зважаючи на те, що повстанська війна має окремі тверді закони, поводитись як справжні лицарі, як рідні сини цієї землі. Тому й словаки їх як рідних приймають.

УПА відчуває дошкульні матеріальні нестачі, головню брак одностріль, білизни, лікарств і ліків. Чеські військові комунікати часто подають, що „полонені українці були в жалюгідному стані, обдерті, зарослі, виголоджені“. Досі в жодному комунікаті не було відмічено, що чехи роблять з полоненими воїнами УПА: видають їх москалям, чи вбивають. З УПА звязують свої надії в багатьох випадках не тільки словаки, але й самі чехи.

УРЯД ПОЧНЕ ВИСИЛАТИ ДОПОМОГУ ДЛЯ ВІДБУДОВИ ЄВРОПИ ЗА ШІСТЬ МІСЯЦІВ.

Вашингтон, 23 липня. — Американський урядовий план для постачання засобів для економічної відбудови Європи оформлюється. Посилки до Західної Європи почнуть відходити вже за шість місяців так, щоб Європа дістала допомогу на зиму, згідно з закріпленим планом Маршала. На початку підуть засоби до Західної Німеччини, щоб Америка могла покінчити підтримку Німеччини впродовж п'яти літ.

ПРОБНЕ ПОЛЕ ДЛЯ АТОМОВОЇ БОМБИ БУДЕ НА ПАЦИФІКУ.

Вашингтон. — Атомові Комісія Злучених Держав повідомила конгрес, що вона підготувала майдан на Паціфіку для випробування діянь атомової бомби. Хоч комісія не дала відповідей на різні запити в цій справі, є здогади, що мають бути постійні інсталції на лад цих, які тепер побудовані в Лос Аламос, у стейті Нью Мексико. Комісія виявила теж, що Америка мусить вести перед у виробі атомової зброї, доки не буде встановлена контролі атомової сили Об'єднаними Державами. Крім цього мусить комісія робити ведитенські й фантастичні змагання, для поширення атомових можливостей, подібні до цих, якими доведено до виробу атомової бомби. Пороблено теж зусилля, щоб атомову енергію використати для мирних цілей, як для шпиталів та і для промислової продукції.

ПЕРШИЙ ПОВООЕННИЙ ПОСОЛ ДО РУМУНІЇ.

Вашингтон. — Президент Труман іменував Рудольфа Е. Шонфелда першим поввоєнним послом до Румунії. Шонфелд вступив до дипломатичної служби ще в 1916 р., отже має за собою доволі довгу практику.

Болгарія, Альбанія і Югославія загрожують мирові

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК В РАДІ БЕЗПЕКИ ОСТЕРІГАЄ СОВЕТСЬКИХ САТЕЛІТІВ, ЩОБ ЗАЛИШИЛИ ІНШИХ В СПОКОЮ.

Лейк Сокекс, Н. Я., 2 липня. Події на Балкані були сьогодні причиною одного з найбільш бурхливих засідань Ради Безпеки О.Д. Американський представник Гершел В. Джонсон заявив, що Альбанія, Болгарія і Югославія загрожують міжнародному миру та остерігав, що від есентаульного вибуху війни на Балканах знову потерпить цілий світ. Говорячи про останні події на кордонах Греції, Джонсон остерігав советських сателітів, щоб вони задержали порядок в своїх власних країнах та щоб залишили в спокої справи інших народів. Дебати відбувалися над американською пропозицією щодо створення пів-перманентної провісочної комісії, яка наглядала б над розвитком подій на Балканах. Прийшло теж до гострої винини слів між представником Советського Союзу А. Громиком та представниками демократичних країн. До чергового словного удару між советськими і демократичними представниками прийшло теж на засіданні комітету Ради Безпеки в справі нових членів, що розглядав подання Альбанії, при чому більшість покористувалася простацькими словами, що викликало обурення інших представників, головню британського.

ВИБУХ БОМБИ В ПОЛІЦІЙНІЙ СТАНЦІЇ В СОВЕТСЬКІЙ ЗОНІ БЕРЛІНУ.

Берлін, 23. липня. Сьогодні рано в готовій квартирі берлінської поліції регулювання вуличного руху в советській частині міста вибухла великої сили бомба, що здемолювала приміщення та вбила 5 осіб, між ними шефа цієї поліції Вальтера Будде, та Фріца Еммеріха, керівника персонального відділу. Про причини замаху кружляють різні здогади, що надають йому політичного характеру, натомість офіційно повідомлено, що вибух був випадком і не має нічого спільного ані з замахом, ані з політкою.

ТЕРОРИСТИ ЗАТОПИЛИ БРИТАНСЬКИЙ ПАРОПЛАВ.

Єрусалим, 23 липня. Сьогодні в порті Гаїфа затопився британський транспортний корабель, що був привіз назад до Палестини частину жидівських переселенців з острова Кипру, де їх приміщено за нелегальний приїзд до Палестини. Корабель затопився від міни, що його терористи залишили на кораблі і яка вибухла вже тоді, як майже усі були вийшли з корабля. Випадків поранення не було.

МОСКВА ВІДКИНУЛА АМЕРИКАНСЬКИЙ ПЛАН КОНФЕРЕНЦІЇ В СПРАВІ ЯПОНІЇ

Лондон, 23 липня. — Московське радіо сьогодні повідомило, що Советський Союз відкинув пропозицію Злучених Держав Америки щодо мирової конференції 11 держав в справі Японії, яка мала б початися 19 серпня у Вашингтоні. Своє становище Москва мотивує твердженням, що Злучені Держави, скликаючи відразу конференцію, поступили несправильно, бо не порадилися раніше в цій справі з іншими великержавами, іменню зі Советським Союзом, Великою Британією та Китаєм. Совети рівночасно пропонують, щоб проект мирового договору з Японією приготувала Рада міністрів закордонних справ чотирьох далеко-східних потуг (Америки, Британії, Советсько Союзу й Китаю) і вона теж визначила дату конференції. Рівночасно запропоновано, щоб представники згаданих великодержав у Вашингтоні визначили „по можності якнайшвидшу дату“ зустрічі Ради закордонних міністрів, яка з черги визначила б дату мирової конференції.

СТАНОВИЩЕ ВАШИНГТОНУ.

Вашингтон, 23. липня. Секретар стейту ген. Маршал сьогодні на пресовій конференції заявив, що офіційно він ще не одержав советської ноти щодо мирової конференції в справі Японії і тому теж хвилює здержався від коментарів. Але з його відповідей виходить, що з московським відкиненням пропозиції Америка рахувалася ще перед висилкою запрошення. Справі надається величезної ваги, бо не є виключене, що конференція могла б відбутися навіть без участі Советів. З 11 запрошених країн на американську пропозицію вже відповіли позитивно Велика Британія, Голандія, Австралія і Нова Зеландія. Англія запропонувала тільки пізнішу дату, а Австралія інше місце. Советські застереження щодо несправильності скликання конференції не викликають критики, бо Совети покликаються на декларації, проголошені тоді, як Совети не вільні не були у війні з Японією, але навпаки, були в союзі з нею, як американські воїни кровавились в боротьбі.

ПАРТИЗАНСЬКІ НАПАДИ НА ГРЕЦІЮ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ.

Атени, 23 липня (АП). — Грецьке міністерство публічного ладу сьогодні повідомило про кілька нових нападів большевицьких партизанів на місцевості в північній Греції, здвож кордону з Болгарією і Югославією. Грецький уряд публікує тепер щораз нові документи, які свідчать про дику жорстокість большевиків у відношенні до мирного цивільного населення. Большевики безпощадно вбивають, палять і грабують все, що зустрінуть на своєму шляху, сіючи терор і грозу серед населення.

ФРАНЦІЯ І АРГЕНТИНА ЗАКЛЮЧИЛИ ДОГОВІР.

Париж, 23 липня. — В приватності жінок аргентинського президента, сенйори Еви Дуранте де Перон, тут сьогодні підписано п'яти-річний торговельний договір між Францією і Аргентиною. Аргентина признала Франції 148,380,000 доларів кредиту (частинно вже раніше) та доставлятиме їй сільсько-господарські продукти і сировіці, а з Франції діставатиме автомашини, металеві й люксові вироби, текстилі та хемікалії.

ФРАНЦІЯ ОДЕРЖАЛА АМЕРИКАНСЬКЕ ЗАПОВНЕННЯ ЩОДО НІМЕЧЧИНИ.

Париж, 23 липня. — Сьогодні тут опубліковано ноту секретара стейту ген. Маршала до міністра закордонних справ Бідо, в якій Америка дає Франції заповнення, що без поради Франції не буде винесено жодне важливе рішення щодо збільшення рівня німецької індустрії.

СОВЕТИ „КУПУЮТЬ“ АВСТРІЮ.

Відень, 23 липня. — Советські власті звернулись безпосередньо до австрійського канцлера Леопольда Фігла, пропонуючи Австрії доставу 150,000 тон німецького вугілля. На підставі теж інших фактів, головню публікацій в советській пресі, спостерігачі вважають, що Совети змінюють свою тактику та обіцянками намагаються здобути Австрію для східного блоку.

ВІЙНА В ІНДОНЕЗІЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

Батавія, Джава, 24 липня (АП). — Голандські війська на Джаві продовжують окупацію країни. Панцерні відділи загрожують безпосередньо столиці, захопивши раніше важливий порт Шерібон, цілком без спротиву індонезців. Індонезці, відступаючи, нищать комунікаційні получення та інші об'єкти. Голандський прем'єр Беел вчера заявив у парламенті, що тепер уже запізно на будьяке посередництво та арбітраже полагодження спору. Британський міністер закордонних справ Бевин заявився проти видвигнення справи Індонезії в Раді Безпеки.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

PEREDPLATA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокі числа три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На шість місяців	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Ласкелл Кері і Загальною:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число в понеділок (в англіскою Частини):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На шість місяців	\$1.50	Six months	\$1.50
За оголошення редакції не відповідає.			
за кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса "SVOBODA" P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.			

ЯК ДОВГО УКРАЇНА В НЕВОЛІ — БОРОНІМ ІІІ

Потреба оборони поневоленого українського народу ввійшла вже в кість і кров американських українців і як така вже належить до їх традиційних обов'язків. Щодо цього немає найменшого сумніву, коли йде про стару генерацію, а є надія, що те саме буде продовжуватись, коли і "старих" не стане, якщо український нарід в Європі буде далі під тоталітарними диктатурами і в неволі. Цей "обов'язок" перемінявся у нас у великий осяг, бо біля нього вдалося згуртувати все, що є ідейне, благородне й гуманне та спосібне постояти за високі ідеали.

Вже те одно, що можна згуртувати біля якоїсь благородної цілі великий гурт людей, є позитивним явищем у кожному громадянстві. Та жертвувати й працювати громадянству десятками літ для високих ідеалів свободи, допомагаючи визвольним змаганням такого свободолобного, а так тяжко поневоленого народу, як є ним український нарід, це щось важливіше, бо тут йде про такий великий нарід і таку землю, без визволення яких нема надії на мир у світі, а теж і надії на перемогу демократії над тоталітаризмом. Америка, в якій живемо, відчуває нині загрозу з боку цього самого ворога, що давить Україну, як і з боку цієї самої ідеології, що її вважає український нарід ворогом людства, поступу і свободи. Як так, то наша праця в справі допомоги визвольному українському народові з лабет боляше-визму й кремлівської диктатури, набирає в таких обставинах особливої ваги, бо вона є теж працею для добра Америки та її безпеки.

Звідси України не визволимо, бо визволення України, як було в минулому, так і буде в будучині ділом самого українського народу на його землі. Ми, американські українці, не є теж представниками України, ні теж тими, що хотіли б казати українському народові, що й як треба йому робити. Тому наше завдання скромне: Вірно передавати вікові мрії українського народу, виявлені його віковою боротьбою за ідеали свободи й незалежності, а теж його демократичного духа, виявленого в творах його поетів, письменників, мистців. Рівночасно приходиться нам раз-у-раз піднімати голос протесту проти щораз нових злочинів, доконуваних окупантами над Україною як українським народом. Таке ми робили, це робимо й тепер. Звідси, наприклад, і цей найновіший меморіал Українського Конгресового Комітету, про який була вчора згадка, а який внесено до Ради Безпеки Об'єднаних Держав в справі сучасних подій в Україні, зокрема в справі цього, що є зв'язане з боротьбою Української Повстанської Армії з червоною тоталітарною фашизмом та намаганням Советів враз з їхніми сателітами, Польщею і Чехословаччиною, винищувати безпоощадно весь український нарід.

З цієї нагоди ще раз підкреслимо, щоб не слухати диявольських підпентів, що наша акція нічого не варта, що на неї ніхто не звертає ніякої уваги, що вона українському народові в нічому не помагає. Як довго в світі такі слова як "свобода" і "демократія" мають ще якусь вартість, так довго не пропаде ніяка акція, що є за ці ідеали людства.

Наш „огірковий сезон“

В Старому Краю вакаційні місяці зникли були називати "огірковим сезоном" і він позначався загальним застоєм в громадській роботі, на яку літні місяці справді не дуже підходять. Бо тоді, як фармерські городи криваються зеленими огірками, як сонце пражить, що малощо духа з "пана природи" не випражить, як море манить своїм холодом а ліси своєю тінню, тоді люди користають з усіх благ і краси природи і шукають серед неї відпочинку по цілорічних трудах та забуття щоденних турбот. Пусткою світять тоді залі нарад та імпрезові галі, опорожнюються частинно й самі оселі, натомість кишає людським муравлищем морські пляжі і курорти, безперервним ландшафтом тягнуться битими і бічними шляхами автомашини. "Огірковий сезон" має свої права і не має потреби їх йому заперечувати. А проте, у важких післявоєнних обставинах і рямки "огіркового сезону" мусять бути чітко визначені, щоб опісля не треба було знову напружувати всіх сил на здобуття того, що за "огірковий сезон" втрачено, якщо це опісля ще взагалі можна "надробити". Це відноситься однак, як до особистого, так і громадського життя. Нас, очевидно, цікавить це останнє.

Першусього, "огірковий сезон" в нашому громадському житті від деякого часу триває теж тоді, як на землі не тільки огірка, але й травишки не побачити. А як настане вже справжній огірковий сезон, тоді в нашому громадському житті є мертвий сон. Якби не газетні оголошення пікірів, то, наприклад, наші брати по той бік океану могли б собі подумати, що у нас вже справді тільки це погребні підприємства залишилися, поховання гідно і дешево вже нас усіх. Бо сезон сезоном, а життя життям. Воно має свої потреби без огляду на сезони, головню як іде про громадське життя і на "огірковий сезон" є тільки тоді право, як виконано всі заклади і біжучі справи та зроблено відповідну підготовку до тих, що наступляють. Під цим кутом хочеться розглянути і наш громадський "огірковий сезон" в цьому році.

Крім річних нарад наших центральних заповомових Союзів та деякої кількості більше, чи менше локальних імпрез, в цьому році було дуже мало проявів загальногромадського характеру. Іх можна б порохувати на пальцях. Загальні Збори Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в лютому, Допомогова імпреза з Шикаго з участю артиста Івана Голуба та інших, опісля Зїзд Молоді в Нью Йорку, ну і — аж моторошно робиться. Шукає-

ше громадське життя в останніх часах.

Тому, хай і "огірковий сезон", але нам доконче треба усвідомити собі це, про це пам'ятати і заздалегідь шукати способів і засобів, щоб цьому зарадити. Ще місяць-два і почнуться цьогорічні жинва нашої громадської роботи. Листопадів свята, осінні імпрези взагалі мусять бути завчасу підготовані, якщо не бажано, щоб вони були тільки рік-річним шаблоновим повторенням, але щоб мали справді повний моральний і матеріальний успіх. Між нами в багатьох громадах вже є наша "свіжа кров" з Європи і їхнім обов'язком є теж виявити свою відданість українській справі не тільки на

Зачіно від початку. Головним завданням американсько-української громадськості є наша збірна участь в американському громадському житті та збагачування його нашими питомостями з одного боку, а допомога Україні, українській справі та українському народові з другого. Під одним і під другим оглядом ми зробили відносно мало, рішучо замало, далеко менше, як могли б і повинні зробити. Пригляньмося тільки цій другій діяльності нашого громадського життя, нашим обов'язкам допомогти українській справі: ніхто з нас не зможе пролежати спокійно на сонці свою частину "огіркового сезону". Триста тисяч українських скитальників в Європі дожидають нашої допомоги, а ми нашими складками за весь час ще не досягнули навіть триста тисяч, отже навіть по одному долару на одного скитальника ще не зложили. На Загальному Зібранні Доп. Комітету всі делегати рішили провести кампанію за збіркою бодай двісті тисяч в цьому році. А скільки вже зложено? Пів року вже проходить, а чи ми зложили не двісті, але чи бодай сто тисяч? І що робиться, що планується, щоб цю суму зібрати?

З України надходять щораз грізніші і щораз більше розпалені вістки. Три держави заключили договір на знищення українського визвольного руху. Український нарід стоїть в затижній боротьбі проти гнобителів, що безпоощадно і жорстоко його винищують. Дещо зроблено, щоб бодай запростувати перед світом проти того варварства і терору, що його довершує червоний фашизм в окупованій ним Україні, але цього замало. Не збільшили теж наші жертви бодай на допомогу тим нашим братам, які вивалились з цього пекла та яким ми можемо допомогти.

Без сумніву дещо зроблено, але цим дещо ми далеко не виконали нашого обов'язку і нашої повинності. Це в однаковій мірі відноситься до нас всіх, до центральних і місцевих організацій і до кожного громадянина зокрема. Загальний брак зацікавлення громадськими справами, брак відповідної ініціативи і загальна оспалість характеризують на-

ше громадське життя в останніх часах. Тому, хай і "огірковий сезон", але нам доконче треба усвідомити собі це, про це пам'ятати і заздалегідь шукати способів і засобів, щоб цьому зарадити. Ще місяць-два і почнуться цьогорічні жинва нашої громадської роботи. Листопадів свята, осінні імпрези взагалі мусять бути завчасу підготовані, якщо не бажано, щоб вони були тільки рік-річним шаблоновим повторенням, але щоб мали справді повний моральний і матеріальний успіх. Між нами в багатьох громадах вже є наша "свіжа кров" з Європи і їхнім обов'язком є теж виявити свою відданість українській справі не тільки на

Зачіно від початку. Головним завданням американсько-української громадськості є наша збірна участь в американському громадському житті та збагачування його нашими питомостями з одного боку, а допомога Україні, українській справі та українському народові з другого. Під одним і під другим оглядом ми зробили відносно мало, рішучо замало, далеко менше, як могли б і повинні зробити. Пригляньмося тільки цій другій діяльності нашого громадського життя, нашим обов'язкам допомогти українській справі: ніхто з нас не зможе пролежати спокійно на сонці свою частину "огіркового сезону". Триста тисяч українських скитальників в Європі дожидають нашої допомоги, а ми нашими складками за весь час ще не досягнули навіть триста тисяч, отже навіть по одному долару на одного скитальника ще не зложили. На Загальному Зібранні Доп. Комітету всі делегати рішили провести кампанію за збіркою бодай двісті тисяч в цьому році. А скільки вже зложено? Пів року вже проходить, а чи ми зложили не двісті, але чи бодай сто тисяч? І що робиться, що планується, щоб цю суму зібрати?

З України надходять щораз грізніші і щораз більше розпалені вістки. Три держави заключили договір на знищення українського визвольного руху. Український нарід стоїть в затижній боротьбі проти гнобителів, що безпоощадно і жорстоко його винищують. Дещо зроблено, щоб бодай запростувати перед світом проти того варварства і терору, що його довершує червоний фашизм в окупованій ним Україні, але цього замало. Не збільшили теж наші жертви бодай на допомогу тим нашим братам, які вивалились з цього пекла та яким ми можемо допомогти.

Без сумніву дещо зроблено, але цим дещо ми далеко не виконали нашого обов'язку і нашої повинності. Це в однаковій мірі відноситься до нас всіх, до центральних і місцевих організацій і до кожного громадянина зокрема. Загальний брак зацікавлення громадськими справами, брак відповідної ініціативи і загальна оспалість характеризують на-

ше громадське життя в останніх часах. Тому, хай і "огірковий сезон", але нам доконче треба усвідомити собі це, про це пам'ятати і заздалегідь шукати способів і засобів, щоб цьому зарадити. Ще місяць-два і почнуться цьогорічні жинва нашої громадської роботи. Листопадів свята, осінні імпрези взагалі мусять бути завчасу підготовані, якщо не бажано, щоб вони були тільки рік-річним шаблоновим повторенням, але щоб мали справді повний моральний і матеріальний успіх. Між нами в багатьох громадах вже є наша "свіжа кров" з Європи і їхнім обов'язком є теж виявити свою відданість українській справі не тільки на

Зачіно від початку. Головним завданням американсько-української громадськості є наша збірна участь в американському громадському житті та збагачування його нашими питомостями з одного боку, а допомога Україні, українській справі та українському народові з другого. Під одним і під другим оглядом ми зробили відносно мало, рішучо замало, далеко менше, як могли б і повинні зробити. Пригляньмося тільки цій другій діяльності нашого громадського життя, нашим обов'язкам допомогти українській справі: ніхто з нас не зможе пролежати спокійно на сонці свою частину "огіркового сезону". Триста тисяч українських скитальників в Європі дожидають нашої допомоги, а ми нашими складками за весь час ще не досягнули навіть триста тисяч, отже навіть по одному долару на одного скитальника ще не зложили. На Загальному Зібранні Доп. Комітету всі делегати рішили провести кампанію за збіркою бодай двісті тисяч в цьому році. А скільки вже зложено? Пів року вже проходить, а чи ми зложили не двісті, але чи бодай сто тисяч? І що робиться, що планується, щоб цю суму зібрати?

З України надходять щораз грізніші і щораз більше розпалені вістки. Три держави заключили договір на знищення українського визвольного руху. Український нарід стоїть в затижній боротьбі проти гнобителів, що безпоощадно і жорстоко його винищують. Дещо зроблено, щоб бодай запростувати перед світом проти того варварства і терору, що його довершує червоний фашизм в окупованій ним Україні, але цього замало. Не збільшили теж наші жертви бодай на допомогу тим нашим братам, які вивалились з цього пекла та яким ми можемо допомогти.

лярів, то це вказує, що вона є слабшою від ніякої іншої держави на землі.

Та це не значить, щоб Америка не мала своїх недочотів, пригадає військовий знавець. Лише, що в американців буває не раз таке, що важні справи кладуться на друге місце, а менше важні видиваються на перше, і то коштом важніших справ. Саме такий нашій слабості треба швидко зарадити. Треба мати свою оборонну систему і тоді треба пам'ятати, які справи стоять на першому місці, а які на дальшому пляні. Коли не буде складена така система, то серед непередбачених відносин справді може показатися наша слабкість, бо серед замішання не зможемо знати, що має бути першим, а що другим чи третім обов'язком.

Приклади на те такі: Повітряну службу вважається тепер за першу оборонну силу, а все таки у нас замало операційних літаків. Отже на цю недочоту треба звернути увагу і призначити більше фондів на повітряну флоту. Подібної стоїть справа з нашою промисловою мобілізацією. В засади доволі часто згадується про значення промислових установ на випадок війни, а в практиці замало підготовляємо використання промислу для оборони.

Ще треба докладніше обговорити американську скромність. Ми не любимо величаться нашими осягами і нашою силою в тому переконні, що саможальба сорочки не дасть. Однак для вжитку, загрози треба вмійти заховати поставу, яка вказувала б на нашу мілітарну силу. Таке становище потрібне під теперішню пору, коли йде війна нерівна. Коли на світі шаліє боротьба за ідеології, то на перший погляд така боротьба не опирається на зброю, а на психічний настрій. Однак в практиці виходить, що слабкі люди, держави й народи не підуть за правдою, коли вона слаба, а за неправдою, коли вона оперта на силу. Отже цей психічний, чинник треба мати в теперішнім світі на увазі.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМЧАСИМ СТАВІТЬ СПІВВЛАСНИКОМ ДЕВ'ЯТЬ МІЛІОНОВИХ МАЄТКУ ЦЕЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

81)

— Та ж історія пише, що турки Україну воювали, ясири забирали! — не годився Скорохід.

— Так, воювали, брали ясири! Тільки, от, маленька дрібниця, істориками переочена! Не з Україною турки воювали, а з Ляхістаном-Польщею, з Московією, чи Московщиною. Політично і легально Україна тоді належала до Польщі, чи Московщини. Чи ж міг розбиратися у ті часи у складних політичних питаннях турецький воєк, чи старшина? Туреччина входила в союз з кращими нашими гетьманами

А ясири, Турки ясири з України ніколи не брали. Брали татарські степові ватаги, що нікого не слухали, брали московські і польські гайдуки. І перепродавали християнські душі християнським купцям, а християнські купці — невірним туркам. І надто добре на тому заробляли. Отже, раз християн продає одновірця бисурменам, чому ж той невираток не міг їх купувати? А зрештою, і в Московщині і в Польщі тоді панувало чорне рабство, таке чорне, що іншому турецькому невольцю раєм показався...

Скорохід знов йому перервав проханням:

— Скажіть свою думку про війну?

— Що ж я можу про війну сказати? Я занадто молодий, за воєнщиною не обізнаний. Маю стільки спільності, що походжу по матері й батькові з військовим родом з діда-

прадіда. Скажу, що до війни свід пре-всею силою пари. Пруть до війни не народи, а люди. Молода й людина, недосвідчена, політикою не займаюся. Та певний, що світова війна неминуха, може ближча від нас, чим ми могли б думати. Пічуться локальні війни, для випробування нових технічних засобів, зброї. Випробують — тоді зброїтніються всею силою пари. Довго не протягне, бо ж і держави можуть завалитися під тягарем власної зброї. Є спосіб до війни недопустити. Заставити кожну державу виплатити всі обов'язання з попередних воєн... Тільки хто їх до того примусить?

— Народи пічуть революцію! — відповів надією Воєтинський.

— Ніколи! Маса у світі не критична. Не забудьте, що в кожній державі велике число населення на війнах обосо-

вує свій добробут. Капітал воює мільйонами, а біднота батальйонами. Населення кожної держави платить податки, дає молодь для оборони краю. У війнах та молодь не личиться, нищиться, натворюється мільйони сиріт. Виплачують їм опісля платні, знов же стягнені з них самих і їх батьків податками. І так, — одно за друге чепеляється, — в кулко, Мацею, — як поляки кажуть. Та й це одна причина: кожному народові відповідні чинники вполюють, що він одиникий, вибранець Божий, носій культури й цивілізації. У одних державах менше, у других більше. Росіяни, наприклад, кажуть — наша матушка Росія — всему світу голова! Всі святи десь там у небі горять по російськи. Отже — зрозуміло... Хто проти нас — треба нищити, запанувати над світом.

— Може й ваша правда! —

казали робітники. Розійшлися, як дівчата вже дрімали. Такі розмови їх не надто цікавили, слухали більше з чужості, ну й не гнатьмуть же людей до своєї кімнати. Не передчували, що й вони, з своїми чоловіками, будуть у майбутньому у числі найбільших помічників молодих господарів, помагатимуть задуми молодого подружжя облекшити долю власного народу — успішніше реалізувати... Як би людина знала свою будучність!...

Жинва.
На рано, трохи перед сном, снідали всі робітники разом. Пригнався господар. Пригадавши вчорашнє, Залужна питала, чи не побудити молодят. Батько не погодився — нехай висипляються! Але не посидіти скінчити снідання — зявилися сплюхи. Випили по горняткові каси — й

вже лагодилися до роботи. Дочка помагати Залужній та дівчатам, зять намігав йти з робітниками в поле. Тесть приніс йому сині брезентові штани, легкі без обцасів черевки, шкіряні рукавиці, солом'яний бриль з кульками від мух. Порадив скинути білу сорочку й краватку, а убрати батьківську сіру блузку.

Залужна сплеснула руками його побачивши:

— Ростиславе! Та ж вас тепер і рідна мати не впізнала б!

(Дальше буде).

ЯКЩО БАЖАЄТЕ ДІСТАТИ ТАКЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, ЯКЕ БУЛОБ ПЕВНЕ ТА МОДРНЕ. А ЗА ЯКЕ ТРЕБА ПЛАТИТИ НИЗЬКУ ОПЛАТУ, ТО ОБЕЗПЕЧИТЬСЯ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ

Д. Кирильчук

Советська демократія—чи советська тиранія?

4)

Запорукою демократії є, на думку професора правничого факультету в Бордо, Маріс Дюверже, політичні партії. Він пише: „Без того, щоб запускати в неминучі деба-ти, що їх створює всяка спроба окреслити, дещо точніше демократію, можна сказати, що вона представляє собою уряд, в якому ті, що правлять були вибрані народом і діють згідно з публічною опінією. Із цього випливає недовозначно, що ніяка демократія не може існувати без політичних партій. Вибір народом тих, що правлять, ставить передумову, щоб народ знав кандидатів, їх програму, а особливо їх дійсні наміри. Без партій це знання було б ледви можливим. Тоді будь-хто ставив би свою кандидатуру до вибору, ім'я якого й вигляд може знається, але про якого не знається, як він буде виконувати ту владу, якої він жадає. Якщо не має ніяких партій, тоді не має ніякої публічної опінії, але тільки безліч індивідуальних — собі протіворічних, поверхово перейнятих, змінливих, несталіх — опіній. Тільки партії є в стані згустити, сконденсувати цю безліч опіній в певні могутні основні тенденції, які одиниці можуть вказувати тим, що правлять на народно волю і піддержувати їх або огранічувати“. В цьому ніщо не може замінити партій. Тому часто повторюване гасло: „Ніякої демократії без партій“ можна прийняти за правдиве. „Із цього можна витягнути висновок, що структура всякої демократії залежить від структури партій“. Це веде далі до висновку, що існують два роди демократії: демократія з двопартійною системою (англосаський рід) і демократія з більшої-партійною системою (французький або континентальний рід).

Переходячи до т. зв. однопартійної системи, Дюверже пише: „Багато більше важить без сумніву та небезпека, яку ми назвали „небезпечною однопартійною системою“. Цей дегенераційний прояв партійного режиму є найбільш розповсюдженою модерною політичною хворобою“. Основною ознакою однопартійної системи є, що лежить як на долоні — всеправність однієї партії при виключенні всіх інших партій. Вона має монополію політичного заступництва; побіч неї не може повстати в країні ніяка інша партія. Друга характеристична риса лежить у тому, що ця одинока партія є урядовою. Вона творить один із органів держави, який часто намагається знищити інші органи, так як як у людському тілі. Крім того цей рід „державної партії“ замикається ззовні. Не кожний може вступити в партію. Крім малих вибірок, треба передше перейти школу „партійної молоді“, а до того часто там відбуваються різні „чистки“. Отже партія творить свого роду касту, орден, лицарство, де скупчуються найбільш запальчиві й найвірніші оборонці існуючого політичного режиму“.

Однопартійна система знає різні роди, особливо фашистський й комуністичний. В теорії доктрина комунізму виглядає так: Політична демократія, так як її розуміло і здійснювало XIX століття, не вистачає. Це більше декларативне, як дійсна демократія. Вона допускає поневолення слабшого сильнішим, а особливо панування господарських сил, капіталу; вона нехтує матеріальними передумовинами, які в першу чергу дають можливість одиницям користуватися свободою. Тому є konieczним доповнити політичну демократію соціальною демократією, основні цілі якої є такі: 1) Всім людям гарантувати такі матеріальні засоби, які конечно потрібні, щоб можна користуватися свободою; 2) Всім людям дати приблизно ті самі вихідні шанси, при чому всяке господарське поневолення, яке робило б ілюзорним надання політичної свободи, буде знесене. „Ціль, до якої хочеться йти комунізм“ — пише проф. Дюверже — „це здійснення тотальної політичної і соціальної демократії. Але він уважає колонію переходною періодом, під час якого він не допускає або здмує політичну демократію, щоб передше здійснити соціальну демократію. В цьому комунізм бачить завдання „диктатури пролетаріату“. Згідно з цією доктриною, спротив класів посідає протилежність соціальної демократії є такий великий, що він не може бути переможений методами політичної демократії. Тому політична демократія може аж тоді знову повстати, коли будуть зліквідовані класи посідачів і коли буде переведена в життя соціальна демократія. Советська конституція з 1936 р., є в цьому зміслі кроком вперед у відношенні до конституції з 1923 р., в зміслі політичної демократії. Однопартійна система відповідає диктаторському переходовому періоду, про який ми говорили вище. Отже це є для комуністів засіб, щоб через соціальну демократію дійти до тотальної демократії“.

До цих стверджень про комунізм і соціальну демократію, редакція журналу „Документи“, ч. 3, рік 1947, в якій надрукована стаття Дюверже, вставляє таку замітку: „Було б доцільним і природним тут і на інших місцях статті зупинитися над питанням, чи справді комунізм може або прийняти має за свою мету здійснити правдиву т. зв. згідну з істотою, правом і завданням людини (індивідуума) і суспільності „соціальну демократію“, чи то „тотальну демократію“. Як-що так не є, — а воно дійсно так не є! — то в такому разі тяжко говорити тут про „визволення людини“. І тоді не можна й „диктатура пролетаріату“ чи „диктатура партії“ — цілком без огляду на те, чи можна вигнати чорта за поміччю Веллесеува — бути тільки „переходовим періодом“, але вона останеться тривалим, сталим станом, а „тотальна демократія“, політична і соціальна, „формальна“ — „реальна“ де-

На тернових дорогах советських...

Буває, що книжка потрапить до самих глибин схвильованої душі. Ви забудете за весь світ і житимете тільки тим, що Ваші очі пробігали-муть зібране в дрібних надрукованих рядках. Ви радітимете описаними в книжці радощами і сумуватимете представленими там смутками. Від книжки ви не можете відірватися, вона полонить вас всеціло. Тоді кажемо, що книжка написана „кров'ю серця“.

До таких книжок належить „На тернових дорогах советських...“ Написав її Петро Хорол. Народився він на Полтавщині 1906 року, сьомою дитиною в родині хлібороба — говорить про себе автор. А на тернистих дорогах советських ви бачите теж його, обдіраного і голодного „щасливого советського громадянина“. Цими терновими дорогами, залитими кров'ю і вкритими трупом, благородним українським трупом, автор ішов і сам заливався кров'ю ввесь час, аж під час другої світової війни доля допомогла відістатися з того страшного пекла. Сьогодні він на скитанні в Європі, без батьківщини, але вільний.

В передмові до книжки автор пише: „Я записав частину свого життя. Воно не є якесь особливе, а лише типове для мільйонів підсоветських людей. Наводжу невелику частину фактів — лише тих, що проходили перед моїми очима, або я сам був їх невольним учасником...“

мокротія не зможе бути цілком певно ані шляхом, ані вислідом комунізму, його партії, чи його системи“.

Отже в цьому якраз суть справи, що комунізм ані не може, ані не має за ціль здійснити дійсну, соціальну й політичну демократію. Комунізм став чисто політичним рухом і переслідує виключно політичні цілі — поневолення людини й цілих народів та опанування, за поміччю обдуленої комуністичної ідеї, цілого світу. За комуністичною ідеєю криється чистої води московський імперіалізм. Для цього большевицькі провідники в Москві послуговуються всякими викрутками й проголошують усякі гарні пропагандистські кліщі, щоб скрити за ними дійсні свої наміри. Найтяжче опра-дати зраду марксизму, від якого відійшли большевики так з тієї причини, що розвиток світових подій не пішов тим шляхом, який пророкував Маркс, як і тому, що москов-

„Я знаю ціну, що можу заплатити. Моєй видачі будуть домагатися. Моя дружина з малою дитиною залишилась там. Важка рука новоявлених „демократів“ ніколи не знала жалю, навіть до дітей...“

„Я не маю що втрачати. Режим, що тепер панує на моїй батьківщині, забрав усе, що можна забрати у людини: спокій, молодість, здоров'я, волю... „Хочу, щоб довідались про справжню ціну зрубаного на півночі дерева, хліба, виваного для закордону з ротів голодних мільйонів...“

Чому мій нарід поставлений перед трагедією, якої не знає світ?

Чому дійсність моєї землі у двадцятому сторіччі сумніша від найчорнішої фантазії? Це культура?

Говорять про мир, про ліквідацію почуття страху і злиднів, але чому і досі так мало людей, що мали б мужність голосно сказати світові про центр світової лихоманки?

Здається інколи, що світ говорить, щоб сказане забути і має розум, щоб не розуміти найпростішого!...

Свою працю, „На тернових дорогах советських“, автор присвячує „тому, хто сказав світові правду — Вилемові Булітові“.

„На тернових доргах советських“ вже вкортці почнуть друкувати у фейлетонах „Свободи“.

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКІСЛІД ОБОВ'ЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВ'ЯЗКІВ СВОДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВ'ЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ШЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

ПОХАВ РОЗВІДКИ СПРАВИ В КИТАЮ ТА КОРЕЇ. Недобрі вісті доходить із Далекого Сходу, головню з Кореї. Там теж нема згоди через опір Советів та советське диктаторське поведіння. Щоб провирити ці справи поручив президент Труман ген. А. С. Ведемейорові (зправа), що прощається перед відїздом з дружиною, що її бачимо в середині. Дружньо стискають собі руки генерал і китайський амбасадор д-р В. К. Велингтон Ку.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ПІТСБУРГ, ПА.

3 Союзного ювілею на народні потреби.

Заходами 26 відділів Українського Народного Союзу з околиці Пітсбурга відбувся в 1944 році Союзний Ювілей, в пам'ять 50-літнього існування У. Н. Союзу. З цієї імпрези було доходу в сумі \$610.13. Ці гроші призначено тоді на прийняття українських хлопців-ветеранів, як вернут з війни. Ветерани, прибувши на збори Комітету, ухвалили вислати ці гроші по половині на працю Українського Конгресового Комітету і на допомогу українським скитальцям. Висилаючи чеки до згаданих центральних Комітетів, щиро дякуємо патріотичним та жертвним Американсько-Українським Ветеранам.

За Комітет: Павло Панчак, скарбник, Марія Малевич.

ЧЕСТЕР, ПА.

Двадцять Річниця Другого Відділу США.

Другий відділ США в Честер, відсвяткував в неділю, 16. червня двадцятьліття свого існування. Свято випало величаво, бо місцеве жіноцтво обдумало програму до подробиць, а теж і завдяки добросусідському відношенню відділів та Головної і Окружної Управи, що прибули з Філадельфії громадян.

По Малєбні за здоров'я живих і Панахиді за упокій померших членів в українській правосл. церкві Преч. Діви Марії, відкрила цьогоріч на передсідателька, пані Ю. Лебішак, у салі Народного Дому, свято й концертну його частку ширим привітом та коротким очерком досягнень відділу за минулих 20 років. Прикінці її бесіди виявилась на сцені пані Олена Лотоцька, довголітня голова США. В знак пошани й признання їй за реалізацію в стараннях для розвитку США уквітчали її пані Лекуш і Лебішак, перша й теперішня передсідателька відділу, чудовим нагрудним букетом-корсажем, та просили її прийняти почесне головування в час перебігу свята. Пані Лотоцька подякувала за честь а хор самих членів відділу, уложений у три ряди в округ, заїнтонував вступний вірш гимну США, який вислухала аудиторія, повставши з місць.

Під орудою о. П. Галицького слідували відтак точки концерту; хори: міш. ім. Лисенка, мужеський, а на закінчення знова жіночий. Виступи хоро-ві переплітувано солями пані Значко й деклямаціями пань: Тершавська, Передак і Бартіш. Всі точки концерту, як хоро-ві, так соля і деклямації по-

Що писала „Свобода“ тому 40 років?

25. липня 1907.

ІМІГРАЦІЯ З ГАЛИЧИНИ.

Поселенний рух, який спричиняє для рідного краю великі втрати, звернений тепер головню до Канади. Зарібкова еміграція ділиться на європейську і заморську. Заморська звернена в першу чергу до Злучених Держав. Така еміграція досягнула в р. 1905 цифри 80,000 осіб, з того 60,000 поляків, 10,000 українців і 10,000 жителів. Європейська еміграція звернена до Німеччини, Данії, Швеції й Швайцарії. Це сезонна еміграція, яка триває 9 місяців. До Німеччини їде з Галичини річно 120,000 людей.

ДЕПУТАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ УЧИТЕЛІВ КАНАДИ.

Дня 9. липня секретар міністерства внутрішніх справ провінції Манітоби, в Канаді, д-р МекКінніс, прийняв депутацію українських учителів. Депутація пропозила такі резолюції: Іменування українських організаторів для українських колоній в провінції Манітобі на місце поляків, котрі впахали туди під маскою українства; продовження існування українсько-англійського семінара у Вінніпегу, де побирають науку кандидати на українських народних учителів у Канаді; видання українсько-англійських підручників для народних шкіл на зразок німецьких і французьких; переведення Шкільного Акту на українську мову. Депутацію прийняли дуже ввічливо і обіцяли, що всі жадання будуть сповнені.

ПОМЕР ДМИТРО ОСТАПЧУК.

Дмитро Остапчук, посол на Краєвий Союз Галичини, помер цими днями. Небіжчик був членом Української Національно-Демократичної Партії і одним з найвизначніших наших селян. Відзначався чесним характером і поступовими поглядами. Послом до Союзу був 12 років. Його син Яцко є послом до австрійського парламенту з рамени Української Соціал-Демократичної Партії.

глибили настрої свята поза межі звичайних громадських підприємств, головню виконанням та підбором змісту, як пісень так і деклямацій, відповідно до поваги дня. Щірі й гучні оплески публіки були знаком нагороди за враження.

Банкет розпочато молитвою і благословенням страв місце-вим парохом. Перша промовила пані Лекуш, передсідателька Ювілейного Комітету. Вона згадала про бігом організоване життя Честерського відділу за час його існування, а опісля запросила паню Е. Хомин на господарню свята. Пані Хомин, яка, мимоходом кажучи, виявлялася знаменитою з трудного завдання господині дня, поклікала до слова членкиню П. Рубаш, одну із піонерок. У своїх „Споминах про заснування Другого Відділу США“ звернула бесідниця увагу на труднощі, з якими стрінулися заходи заснування відділу та заслуги незабутньої в історії відділу, бл. п. пані Бобяк, першої місцевої організаторки.

Далше слідував звіт за 20-літній період існування відділу, поданий секретаркою панєю Гливяк. Високий підсумок приходів приписала секретарка невипущіть працюючості членкинь. Львину частку приходів передавано на різні добрі цілі. По війні вислано по день ювілею 87 індивідуальних па-чок на скитальщину, дві гуртові, великі, по розпорядженню централі для матерій і немовлят.

В далшому пробігу виявив думок з нагоди свята, говорили відпоручники від місцевих і позамісцевих організацій. Кількома щирими словами висловила признання жіноцтву молоденька наша лікарка, д-р М. Гансікер, дочка діяльної місцевої родини п-ства Тершавських.

Добродіяка Г. Галицька зосередила свою бесіду на важності наших жіночих організацій у напрямі співділення і українського творчого духу у

співтворенню новітніх форм життя Америки.

О. П. Галицький ужив образ ножиць для ілюстрації ваги організованого жіноцтва в досягненні цілей життя. Мужеський світ, це одне вістря ножиць, сам не вистачальний для опанування проблем життя; жіночий світ, це друга складова частина ножиць. Злука їх дає людству силу поборювати труднощі на дорозі до признання: Царства Божого.

Головний святочний реферат-доклад: „Роля США у громадському житті українців в Америці“, виготовила голова Центральної Управи, пані Олена Лотоцька. Говорила з природною їй мабуть владкою: переживати думки бесіди!

Спогади тяжких переживань перших початків організації відділів США, це тернові вініці, що аж згодом, по тяжких зусиллях, перемінлились у яскравий, квітучий букет троянд і рож: відділів, порозкиданих по цілій Америці.

Зазначила, що США має дати приют ідеї Краєвого Союзу України на час наїзду „наші землі кривавих орд модерного Джінгісхана. Закінчила висловом щирою признання 2-му Відділові за завзятість і витривалість та пригадала, що теперішні часи вимагають від всего жіноцтва об'єднання місцевих цілей на користь вищих, всенародних. Буря оплесків нагородила передачу глибоко відчужених думок.

Кінцеве слово мала пані П. Пеціух. Від імені Відділу подякувала всім учасникам в святі, гостям і відпоручникам організацій та членкиням.

Молитвою подяки Всевишньому і відспіванням народного гимну закінчено свято.

З нагоди Свята-Річниця зложили жертви на цілі 2-го Відділу, а на цілі Укр. Зап. Комітету у Філадельфії зібрано \$66.75 яку то суму й вислано до Комітету.

За Управу 2-го Відділу: А. Гливяк, секр.

УВАГА! — ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ!

ТОВ. ІМ. ІВАНА ФРАНКА, ВІД. 372 У. Н. СОЮЗУ В ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ.

— плаштовує —

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК В НЕДІЛЮ, 27. ЛИПНЯ (JULY 27, 1947)

в годині 3-тій пополудні

У MICK'S GROVE, WILLIAM STREET, NEW MARKET, N. J.

Вступ 75¢ з податком. — Музика п. Семанюка.

Запрошуємо всі Товариства з околиць: BOUND BROOK, RARITAN, NEW BRUNSWICK, SOUTH PLAINFIELD, PERTH AMBOY, NEWARK. За гарну забаву ручить — Комітет.

СЛУЖБА БОЖА ДЛЯ МОЛОДІ

Мелодії побжного характеру, легкі при науші спілу, на 2, 3 і 4 голоси

— зладив —

МИХАЙЛО ПОХМУРСЬКИЙ

Слова переведені по латинськи-англійськи для легкої вимови. Цю Службу Божу можна співати з кваліфікованим диригентом як і звичайними учениками американської школи.

Ціна \$2.00.

Замовлення враз з належністю слати до:

"СВОБОДА"

81-83 GRAND STREET (P. O. BOX 346) JERSEY CITY 3, N. J.

Українсько-Канадійська Місія в Італії

„Батьківщина“, та боровий часопис в Римі, Італія, з 13 квітня, 1947, пише так:

В четвер, дня 3. 4. 47, прибув до табору в товаристві дружини, комбатанта останньої війни, та касієра УЦБД в Лондоні, і панні Храпливої, — довго очікуваний гість, п. сотник Панчук. Сот. Панчук — це один з нечисленних українців, який, завдяки непересічним організаційним здібностям та відданості українській громадській справі, українське громадянство по цей бік залізної курути доручило керування його долею й поставило репрезентувати його перед чужинцями. До заслуг сот. Панчука треба зачислити зорганізування Союзу Українців Канадійських Вояків та заснування й очолювання Українського Центрального Допомогового Бюра в Лондоні.

Прибуття сот. Панчука до нашого табору попередило його наради в Римі та офіційні візити в британських командо в Річчоне та Мірамаре.

В наступних днях перебу-

вання в таборі гості відвідали всякі таборні товариства та установи. У школах приглядалися з зацікавленням методам навчання, в товариствах розвідували про виконану працю, в редакціях обмінялися думками про сучасні завдання та напрямки української преси. В відвідуванні Гості не оминили ж і арешту, що під сучасну пору заповнений переважно та кими, що намагалися нелегально покинути табор.

Крім відвідин, в діловому плані сот. Панчука знайшлося місце на ряд відправ та розмов. П. Сотник удостоїв своєю присутністю відправу командного складу та таборового активу, де розповів про сучасний стан скитальців та дав деякі напрямки для нашого табору на найближче майбутнє, відбув розмови з старшинами Команди та представниками Студентської Громади.

Відвідини й розмови послужили п. Сотникові за підлогу для пізнішої конференції з британською командою в Річчоне.

Яром гостювання сот. Панчука в таборі була його промова, виголошена по концерті в залі Таборового Театру, 4. 4. 47. Промова, передавана з таборової радіостанції по цілому таборі, була відповіддю на прийняте гучними оплесками питання, команданта табору, май. Яськевича: „Як довго ще нам прийде вітати концертами гостей у цій залі?“ Ми дякуємо там, — говорив Гість — що ви показали нам частку нашого рідного. Ми завсіди молимо Бога, щоб бодай дав нам змогу поглянути на наш рідний край, а сьогодні ми в наших особах, танках, піснях та музиці побачили образ України. На питання вашого команданта в мене є одна конкретна відповідь: „Вже недовго! Я співчуваю вам, бо знаю, що таке фронтові невгоди, знаю, що таке життя в окопах. Знаю, бо я теж вояк. До цього часу ви виконували свій обов'язок позитивно й, завдяки цьому, наша доля вже вирішена. Загрози для вас нема й не буде. Я вірю, що що безпечно завдячуємо Провидінню, яке вказує нам, що діяти, й опікується нами. Ми і ви до сьогодні, може, були по різних

сторонах, але ціль у нас була одна. Коли ви й мали колись певні ідеї і коли ви їх маєте тепер то, напевно, дійдете до цієї мети, до якої прямуємо всі... На нас Провидіння подало сьогодні обов'язок зібрати всі народні сили, щоб вони так гармонічно грали, як перед хвилиною музика концерту. І це годовно наше теперішнє завдання: скоординувати всі наші сили та всі наші змагання. Якщо це зробимо, нам вдасться досягнути ціль, про яку мріяли наші предки. Якщо ж ми не вдасться, відповідальність за невдачу буде тільки на нас. В другий етап вашого, таборовиків, життя на скитальщині маєте своєю працею показати світові, хто ми і що ми. Другий етап, в якому ви можете працювати для особливого матеріального добра й морального добра загалу, буде етапом тимчасовим і в ньому не відпадає для вас ніяка надія на виїзд туди, куди собі забажаєте. Покищо затримайте терпеливість, не в надії, але в свідомості, що вона необхідна для всього українського загалу. Бо до цього часу ви вже зробили більше, ніж яканебудь

інша група теперішньої скитальщини. Сьогодні маємо золоту нагоду для вирішення долі цілого народу, й ніякий свідомий українець не може цю нагоду оминати. Тому не лишайте табору, але в гурті виждайте для цієї ідеї, для якої ви терпіли досі“.

Завдяки заходам Комітету

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОПОМОЧІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ

подає до відома членам, що: 1) Урядові години для сторін в Канцелярії є завжди з вівторок, четвер і суботу від 9 до 12 рані і від 3 до 5 поночі. Адреса Канцелярії: 33 E. 7th St., NEW YORK 3, N. Y.

2) Вже розпочалися курси англійської мови і відбуваються в школі С.С. Васильянок, 30 E. 7th St., NEW YORK, в понеділок, середу і п'ятницю завжди від 8 до 10 веч. щотижня. Ці курси є розділені на 2 відділи — початковий і середній в знаннях англійської мови. Бажаючі можуть записуватися на курси у школі під час викладів.

3) У зв'язку із старанням влаштувати курс (безплатний, з удержанням), який поміг би тим українцям-абсолютно середньої школи з Європи, що мають труднощі легалізувати тут їхню матуру, переведитися на рестрації згаданих студентів. (Дуже поважна українська інституція вже дала свою ласкаву згоду прийняти, на повільних умовах, 20 студентів).

Всіх абсолютентів — обох полов, які бажають скористатися з такого курсу, просимо негайно подати свої заяви з точними даними: дата й місце народження, віросповідання, нікола, місцевість і дата іспитів зрілості.

Також просимо подати свої адреси всіх тих учнів середньої школи, що мають закінчену щонайменше VI кл. гімназії і бажали б підготуватися до американської матури.

Зголошення слати на адресу: SELF-RELIANCE OF THE NEW UKRAINIAN AMERICANS, P. O. Box 95, Station Cooper, New York 3, N. Y.

Устні інформації в Канцелярії. 4) З метою пізнання Нью-Йорку й околишніх відбудеться в неділю, 27. липня 1947 перша екскурсія до Ботанічного Городу під проводом досвідченої Провідниці. Бажаючих взяти участь в цій екскурсії, проситься прийти точно в 1 год. поночі до Канцелярії Самопомочі.

(ог.) Управа.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Письми до Укр. Допом. Комітету, просимо зазначати дні, години, в які групи і під яким чином є дана особа.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

10,394 Тридецький Івана з с. Військо (Перемишль) від Тридецька Анни.

10,395 До рідних і знайомих від Романок Марії з с. Іванівці (Коломия).

10,396 До рідних і знайомих з с. Ясеновця, Жашків, Жуків і Голотир (Золочів) від Рудника Зенова.

10,397 Демура Адама, Степана і Антона з с. Верховна Вел. (Новий Світ) від Гаца Антоніни (Демюра).

10,398 Леоніда Данила, Колодій Онуфрія з с. Кильниць (Золочів) від Антона Петра.

10,399 Белей Івана і Стефи з с. Велике (Добромиль) від Чархар Василя.

10,400 Солоха-Соложенко з с. Бровари (Київ) від Солоха-Соложенко П.

10,401 Стебелінський Семана з с. Підберізі (Львів) від Москви Миколи.

10,402 Баган Володимира від Онуферко Соні зі Станиславова.

10,403 Казановський Івана з с. Опічка від Пенцицька Євгені (Казанівка).

10,404 Дзидзюра Марії зі Золочівщини від Борик Михайла.

10,405 Пригар Григорія, Марії, Василя і Дмитра, Демчук Івана з с. Ширівці (Буковина) від Пригар Миколи.

10,406 До одностельчан з с. Івана Котівська (Дрогобич) від Яворський Ілі.

10,407 Матвейк Анни з с. Семиківці (Підгайці) від Андрійовська Степані.

10,408 Левадовська Лесі (Мусиянович), Міри і Володимира від Нафус Івана.

10,409 Томашевський Петра з с. Стрілець (Грушеві) від Луканчук Ольги (Михальчук).

10,410 До дітей Попович Михайла, Ціжика, Гусака з с. Ветлин від Попович Дмитра.

10,411 Когось пошукує Андрійшин Анна.

10,412 Сенькович Василя і Степана, Нарихчук Софії від Сенькович Івана з с. Бонарівка (Рівні).

10,413 Кохалік Михайла, Манчак Степана з с. Олешівці (Любачів) від Макар Константина.

10,414 Курфрік Анни і Насті від Лесюк Михайла з с. Ляцьке Шлях. (Станіславів).

10,415 Просить о афідавіт: Стебницький Василь, літ 43, самітний, з с. Борині (Турка), купець і актор.

10,416 Скасків Володимира з с. Котова (Бережани) від Орловський Омеліана.

10,417 Данилюк Данила і Аполінарія з Тернополя від Кобилінський Євгена.

10,418 Івасечко Миколи від Стефанюк Івана, кравець з Тернополя.

10,419 Шишка Пилипа з с. Дернів (Камінь Струмилі) від Ковалюк Івана.

10,420 Павловський і знайомих з с. Гніздишів, Пісочна, Надичів і Розвадів (Жидачів) від о. Лукомський Антона.

10,421 Маріш Вартоломея з с. Опілля (Збарж) від Маделько Марії (Уніят).

10,422 Шегрин Прокопа, Рука, Михайла і Петра, Іванів Я. від Шегрин Михайла.

10,423 Мачуга Юрка, Коляса Катерини, Зорин Михайла з с. Радова (Ярослав), Марко Антоніни, Филип Михайла, Мелеш Анни, Пискор Андрія від Цимбалістий Дмитра з с. Молодиче (Ярослав).

10,424 Картишак Параски (Кухта) з с. Королів (Сянік) від Вархол Анни з с. Новосіліці.

10,425 Пашків Параски з с. Зубків (Сокаль) від Волкович Степана з с. Стоянів (Радехів).

10,426 Чолик Марії (Прощик) з с. Болотин (Перемишляни) від Чолик Олексі.

10,427 Спільнюк Анни і Ярини з с. Тростянець (Дубів) від Спільнюк Люби.

10,428 Дорожинський Льва з с. Рознів (Снятин) від Клинюк Марії з Халупів.

10,429 Ткачук Анни з Кізмари (Чернівці) від Сорочинський Йосифа.

10,430 Казановський Івана з с. Опічка від Пенцицька Євгені (Казанівка).

10,431 Казановський Івана з с. Опічка від Пенцицька Євгені (Казанівка).

10,432 Мазур Петра з с. Яблонів (Турка) від Мазур Михайла.

10,433 Кутин Еви від Несторовський Йосифа з с. Павлокома (Бережів).

10,434 Гетьман Гаврила з с. Бовшів (Рогатин) від Гетьман Івана.

10,435 Мельник Антона з с. Розбір Окр. (Ярослав) від Фігель Петра з с. Порохник.

10,436 Бачик Володимира (Лабаз) від Войтів Івана з с. Малковичі (Перемишль).

10,437 Шведюк Івана з с. Косів (Коломия), Дрибютюк Степана від Шведюк Степана.

10,438 Ленцю Василя і Федора з с. Радощині (Сянік) від Чурма Василя з с. Козанчі.

10,439 Слободян Петра з с. Підгори (Теребовля) від Боднар Павла.

10,440 Брилинська Олени (Король) від Дуткевич Марії (Мартинів).

10,441 Трендовський Михайла з Теребовельщини від Петришин Павла.

10,442 Бенько Михайла з с. Дубрівка від Мартин Івана.

10,443 Кулій Тимофея з с. Чорнокозинці (Камінець) від Захарчук Пилипа.

10,444 Згабала Катерини (Дубчак) з с. Слобідка Лісна

10,430 Білочка Анастасії (Ци-пак) з с. Лани (Станіславів) від Секерий Олексі.

10,431 Касіка Вальх. з с. Торговиці (Товмач) від Курчій Михайла.

10,432 Мазур Петра з с. Яблонів (Турка) від Мазур Михайла.

10,433 Кутин Еви від Несторовський Йосифа з с. Павлокома (Бережів).

10,434 Гетьман Гаврила з с. Бовшів (Рогатин) від Гетьман Івана.

10,435 Мельник Антона з с. Розбір Окр. (Ярослав) від Фігель Петра з с. Порохник.

10,436 Бачик Володимира (Лабаз) від Войтів Івана з с. Малковичі (Перемишль).

10,437 Шведюк Івана з с. Косів (Коломия), Дрибютюк Степана від Шведюк Степана.

10,438 Ленцю Василя і Федора з с. Радощині (Сянік) від Чурма Василя з с. Козанчі.

10,439 Слободян Петра з с. Підгори (Теребовля) від Боднар Павла.

10,440 Брилинська Олени (Король) від Дуткевич Марії (Мартинів).

10,441 Трендовський Михайла з Теребовельщини від Петришин Павла.

10,442 Бенько Михайла з с. Дубрівка від Мартин Івана.

10,443 Кулій Тимофея з с. Чорнокозинці (Камінець) від Захарчук Пилипа.

10,444 Згабала Катерини (Дубчак) з с. Слобідка Лісна

(Коломия) від Брошук Анни (Дубчак).

10,445 До дочки пок. Коцик Василя від Коцик Романа з с. Хмелева (Заліщики).

10,446 Каранура Івана з с. Чернеливка (Скалат) від Мудрий Василя.

10,447 Сурмай Ілька з с. Гни-ла (Турка) від Сурмай Федора.

10,448 Білинський Івана, Йосифа і Анни з с. Мохнаті (Турка) від Височанський Осипа.

По інформації писати до: United Ukrainian American Relief Committee P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В записках просимо кінчити по-латини групу і число.

„БІЖИТЬ ДОБРЕ“ ТРАЙСІКЛ ВІДОМІ ЗА ІХНО.

Безпечну Рівновагу

Кріпку Будову

ПОНАД 1000 БІ-ЦИКЛІВ ДО ВИ-БОРУ

Гарантовані проти механічних дефектів. Гроші назад до 5 днів, якщо ви цілковито недоволені

ЦІКЛ ПАЛАС

Manhattan 35 W. 31st St. P. O. Box 43-4

Brooklyn 907 CHURCH AVE. BU 2-1436

ГРОШІ НА УКРАЇНУ ТА ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВАТА ШИФКАРТИ - ПОДОРОЖНІ ДОКУМЕНТИ

Продажа різних бізнесів, домів, фарм, та різного роду ескурцій

WESSON & BARTKIV Steamship Agency

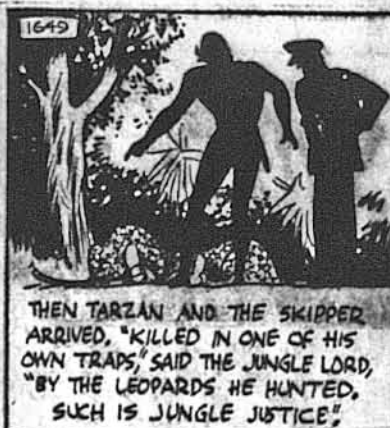
ПЕТРО БАРТКІВ REAL ESTATE & INSURANCE BROKER, NOTARY PUBLIC

809 East 14th Street New York 3, N. Y. Telephone: ALgonquin 4-8284

ТАРЗАН Ч. 1649. Вимір справедливості в джунглях.

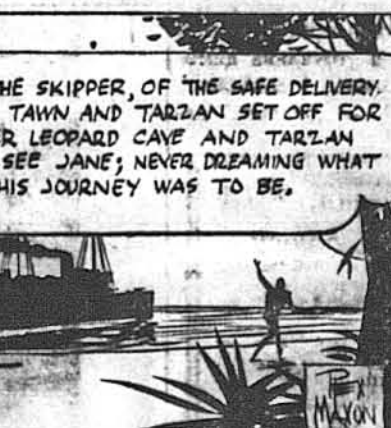
AS KARG RACED UP THE DIM JUNGLE TRAIL, SUDDENLY HE STEPPED INTO A TRAP SET BY HIS NATIVES

THEN TARZAN AND THE SKIPPER ARRIVED. "KILLED IN ONE OF HIS OWN TRAPS," SAID THE JUNGLE LORD, "BY THE LEOPARDS HE HUNTED, SUCH IS JUNGLE JUSTICE."

ASSURED NEXT MORNING, BY THE SKIPPER, OF THE SAFE DELIVERY OF KRISTIN TO HER FRIENDS, TAWN AND TARZAN SET OFF FOR THEIR HOMES... TAWN TO HER LEOPARD CAVE AND TARZAN FILLED WITH YEARNING TO SEE JANE, NEVER DREAMING WHAT A STRANGE ODYSSEY HIS JOURNEY WAS TO BE.

Така то заплата справедливості в джунглях. Коли наступного ранку капітан впевнився, що безпечно завезе Кристину до її приятелів, Товна й Тарзан вибралися в дорогу додому... Він цілком не передбачував, яка дивна це буде подорож.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ

ВІНДО-КЛІНЕРСЬКИЙ БИЗНЕС

на продаж, об'єкти \$350 до \$400 мільйонів, в сестрі Масауерс, 100 миль від Бостону. Голоситись до: P. BENKOWSKY, 12 Manchester St., Pawtucket, R. I.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ДЯКО-УЧИТЕЛІ. Продам всякого роду музичні твори, церковні і світські. На чотирьох голосних, писані Стівен Боулі, в котрих поміщено до 10 Св. Бож. Вечері і Утрени часті 1. і 2. Акафистик і інші. Продам гуртом або поодиноким. По інформації — пишіть: LAWRENCE UHRYN, 6 Helen St., McKees Rocks, Pa.

ВИЙШЛИ З ДРУКУ КНИЖКИ: 1) „Про наші обов'язки до Бога й до ближніх“. Ціна 50 ц. 2) „Правда Церкви Українського Народу“. Ціна 25 ц. Написав Прот. Петро Білон. За мовлять: Rev. P. BILON, 74 Harris Ave., Woonsocket, R. I. Гроші можна посилати чеком, мон. ордером або поштовою запискою.

ШУКАЮТЬ МЕШКАНЬ. Американські українські похоронні, студент-артист, добрий відпочинок, знайти ПОМЕЩАННЯ з меблями, в українській родині в ПІНКАГО, від 1. вересня п. р. Родина, що має таку екстра кімнату, хай подасть подробиці до: N. T. c/o СВОБОДА P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

ВІНДО-КЛІНЕРСЬКИЙ БИЗНЕС

на продаж, об'єкти \$350 до \$400 мільйонів, в сестрі Масауерс, 100 миль від Бостону. Голоситись до: P. BENKOWSKY, 12 Manchester St., Pawtucket, R. I.

ДЯКО-УЧИТЕЛІ. Продам всякого роду музичні твори, церковні і світські. На чотирьох голосних, писані Стівен Боулі, в котрих поміщено до 10 Св. Бож. Вечері і Утрени часті 1. і 2. Акафистик і інші. Продам гуртом або поодиноким. По інформації — пишіть: LAWRENCE UHRYN, 6 Helen St., McKees Rocks, Pa.

ВИЙШЛИ З ДРУКУ КНИЖКИ: 1) „Про наші обов'язки до Бога й до ближніх“. Ціна 50 ц. 2) „Правда Церкви Українського Народу“. Ціна 25 ц. Написав Прот. Петро Білон. За мовлять: Rev. P. BILON, 74 Harris Ave., Woonsocket, R. I. Гроші можна посилати чеком, мон. ордером або поштовою запискою.

ШУКАЮТЬ МЕШКАНЬ. Американські українські похоронні, студент-артист, добрий відпочинок, знайти ПОМЕЩАННЯ з меблями, в українській родині в ПІНКАГО, від 1. вересня п. р. Родина, що має таку екстра кімнату, хай подасть подробиці до: N. T. c/o СВОБОДА P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

ВІНДО-КЛІНЕРСЬКИЙ БИЗНЕС

на продаж, об'єкти \$350 до \$400 мільйонів, в сестрі Масауерс, 100 миль від Бостону. Голоситись до: P. BENKOWSKY, 12 Manchester St., Pawtucket, R. I.

ДЯКО-УЧИТЕЛІ. Продам всякого роду музичні твори, церковні і світські. На чотирьох голосних, писані Стівен Боулі, в котрих поміщено до 10 Св. Бож. Вечері і Утрени часті 1. і 2. Акафистик і інші. Продам гуртом або поодиноким. По інформації — пишіть: LAWRENCE UHRYN, 6 Helen St., McKees Rocks, Pa.

ВИЙШЛИ З ДРУКУ КНИЖКИ: 1) „Про наші обов'язки до Бога й до ближніх“. Ціна 50 ц. 2) „Правда Церкви Українського Народу“. Ціна 25 ц. Написав Прот. Петро Білон. За мовлять: Rev. P. BILON, 74 Harris Ave., Woonsocket, R. I. Гроші можна посилати чеком, мон. ордером або поштовою запискою.

ШУКАЮТЬ МЕШКАНЬ. Американські українські похоронні, студент-артист, добрий відпочинок, знайти ПОМЕЩАННЯ з меблями, в українській родині в ПІНКАГО, від 1. вересня п. р. Родина, що має таку екстра кімнату, хай подасть подробиці до: N. T. c/o СВОБОДА P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. С.

ВІНДО-КЛІНЕРСЬКИЙ БИЗНЕС

на продаж, об'єкти \$350 до \$400 мільйонів, в сестрі Масауерс, 100 миль від Бостону. Голоситись до: P. BENKOWSKY, 12 Manchester St., Pawtucket, R. I.

ДЯКО-УЧИТЕЛІ. Продам всякого роду музичні твори, церковні і світські. На чотирьох голосних, писані Стівен Боулі, в котрих поміщено до 10 Св. Бож. Вечері і Утрени часті 1. і 2. Акафистик і інші. Продам гуртом або поодиноким. По інформації — пишіть: LAWRENCE UHRYN, 6 Helen St., McKees Rocks, Pa.

ВИЙШЛИ З ДРУКУ КНИЖКИ: 1) „Про наші обов'язки до Бога й до ближніх“. Ціна 50 ц. 2) „Правда Церкви Українського Народу“. Ціна 25 ц. Написав Прот. Петро Білон. За мовлять: Rev. P. BILON, 74 Harris Ave., Woonsocket, R. I. Гроші можна посилати чеком, мон. ордером або поштовою запискою.

ШУКАЮТЬ МЕШКАНЬ. Американські українські похоронні, студент-артист, добрий відпочинок, знайти ПОМЕЩАННЯ з меблями, в українській родині в ПІНКАГО, від 1. вересня п. р. Родина, що має таку ек